

DAR PENTRU PACIENTI

SCRIITOR:

BEDIUZZAMAN SAID NURSI

TITLU ORIGINAL:

HASTALAR RİSALESİ (ROMENCE)

EDITURA:

REJHAN PUBLICATION

TRADUCERE:

FELICIA IANCU

EDITOR PAGINA:

ABDULLAH BRANKOVIĆ

TIPOGRAFIE:

İMAK OFSET

Yenibosna / İstanbul -Türkiye

00902126564997

© REJHAN PUBLICATION, 2013

ISBN: 978-83-63796-18-1

Bediuzzaman
Said Nursi

DAR PENTRU PACIENTI

REJHAN
PUBLICATION

*“El este cel care îmi dă mâncare și băutură.
Și când sunt bolnav, tot El este cel
care mă vindecă.”*

Al douăzeci și cincilea Flash

DAR PENTRU PACIENTI

[Acest tratat este format din douăzeci și cinci de remedii. El a fost scris ca un balsam, o consolare si o prescriptie medicala pentru cei bolnavi, cât și pentru a-i vizita si a le ura o recuperare rapidă.]

AVERTIZARE ȘI SCUZE

Aceasta prescripție imaterială a fost scrisă cu o viteză¹ mai mare decât toate celelalte scrieri ale mele, și, deoarece nu am putut găsi timpul necesar pentru a o corecta și a o studia, spre deosebire de toate celelalte, a fost citită doar o singură dată, și tot în viteză mare, la fel ca și compunerea sa. Prin aceasta doresc să afirm că a rămas în starea dezordonată a unui proiect în stare primară. Nu am considerat necesar să "perii" cu atenție lucrurile care mi-au venit în minte într-un mod natural, pentru ca acestea să nu fie stricate printr-o aranjare deosebită a lor și prin acordarea unei atenții nejustificate. Cititorii și în special cei bolnavi nu trebuie să se simtă supărați și jigniți la citirea oricăror expresii neplăcute sau a unor cuvinte și fraze dure; mai degrabă îi rog să se roage pentru mine.

¹ Acest tratat a fost scris în patru ore și jumătate.
Semnat, Rüştü, Re'fet, Hüsrev, Said.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ * وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا
 مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

“În numele lui Allah Cel Milostiv si Îndurător!”

*“Cei care spun atunci când sunt afectati de o calamitate: “Aparținem lui Allah și la El este întoarcerea noastră.” (2:156) “El este cel care îmi dă mâncare și băutură * Și când sunt bolnav, tot El este cel care mă vindecă.” (26:79-80)*

În acest Flash, vom descrie pe scurt douăzeci și cinci de remedii care pot oferi adevărata consolare si un remediu benefic pentru cei bolnavi și pentru cei loviți de dezastru, care formează o zecime din omenire.

PRIMUL REMEDIU

Bolnav nefericit! Nu te îngrijora, ai răbdare! Boala nu este o maladie pentru tine; este un fel de leac. Pentru că viața pleacă asemenea capitalului; în cazul în care nu produce fructe, ea este irosită; și dacă este petrecută în ușurința și nepăsare, se trece rapid. Boala face ca acel capital al tău să producă profituri uriașe. Mai mult decât atât, aceasta nu permite vieții tale să treacă repede, o restrânge și o prelungește, astfel încât aceasta va pleca după culegerea roadelor sale.

Un indiciu al faptului că viața ta este prelungită prin boala este următorul, mult repetatul proverb: "Vremurile de restriște sunt lungi, vremurile de fericire sunt cele mai scurte."

AL DOILEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care nu are răbdare! Fii răbdător, într-adevăr, adresează mulțumiri! Boala poate transforma fiecare dintre minutele din viața ta în echivalentul unei ore de închinăciune. Pentru că adorarea Celui de Sus

este de două feluri. Unul este pozitiv, cum ar fi închinarea bine-cunoscută de implorare a milei divine și cele cinci rugăciuni zilnice. Celălalt este alcătuit din formele negative ale adorației, cum ar fi bolile și calamitățile. Prin intermediul acestora, cei suferinzi realizează neputința lor și slăbiciunea lor; ei îl roaga pe Creatorul Milostiv și se refugiază la El; ei își manifesta adoratia, care este sinceră și fără ipocrizie. Da, este o narațiune sonoră care atesta că o viață petrecută în boala este considerata a fi închinare pentru credincios - cu condiția ca el să nu se plângă de Dumnezeu.² Acest lucru este stabilit chiar prin narațiuni sonore și de către cei care dezvăluie realitățile creației, asadar un minut de boala a unor oameni care sunt complet răbdători și recunoscători devine echivalentul unei ore de adorație divină, și un minut de boala a anumitor oameni desăvârșiți devine echivalentul unei zi de închinaciune.

Deci nu ar trebui să te plângi de o boală care transformă un minut din viața ta în o mie de minute și câștiga pentru tine o viață lungă; ar trebui să adresezi mulțumiri.

AL TREILEA REMEDIU

Persoană bolnavă si nerăbdătoare! Faptul că cei care vin pe această lume în continuu pleacă iar tinerii îmbătrânesc, si omul se învâрте mereu în jurul morții și al despartirii mărturisește că omul nu a venit pe această lume să se bucure și sa primeasca plăcere.

Mai mult decât atât, în timp ce omul este cea mai perfectă, cea mai înalta (superioara) ființa vie și cea mai bine dotata în ceea ce privește membrele și abilitățile sale, el se hranește cu plăcerile trecute și cu durerile viitoare, și așa petrece o grea, supărătoare viață, mai josnică decât cea a animalelor.

Aceasta înseamnă că omul nu a venit pe această lume pentru a trăi în stil rafinat și a-si petrece viața în ușurința și plăcere. Mai degrabă, el poseda un capital mare, și a venit pe pamant pentru a lucra și a face eforturi pentru o viață eternă, veșnică.

Capitalul acordat omului este viața lui. Dacă nu ar fi existat nici o boală, starea bună de sănătate și de bine ar fi atras după sine nepasarea omului, pentru că acestea doua arată ca lumea este plăcută și fac uitata viața de apoi. Ele nu doresc ca moartea și

mormântul să fie avute în vedere; ele fac ca importantul capital al vieții să fie irosit pe nimicuri. Pe când boala deschide brusc ochii, spune corpului: "Tu nu ești nemuritor. Nu ai fost lăsat de capul tău. Ai o datorie. Renunța la mândria ta, gândește-te la Acela care te-a creat. Să știi că vei intra în mormânt, așa că pregătește-te pentru aceasta!"

Din acest punct de vedere, boala este un ghid, un sfătuitor și un consilier care nu înșală niciodată. Nu ar trebui să ne plângem despre ea în acest sens, într-adevăr, ar trebui să i se mulțumească. Și dacă nu este prea severă, ar trebui să dam dovada de răbdare pentru a o îndura.

AL PATRULEA REMEDIU

Bolnav tânguios! Nu ai nici un drept să te plângi; ceea ce tu datorezi este să adresezi mulțumiri și să fii rabdator. Deoarece corpul tău, membrele tale și abilitățile tale nu sunt proprietatea ta. Nu le-ai făcut tu, nici nu le-ai cumpărat din vreun atelier. Aceasta înseamnă că ele sunt proprietatea altcuiva, iar proprietarul lor dispune de proprietatea sa după cum dorește. După cum se relatează în

Cuvantul Al Douazeci si Șaselea, un meșteșugar extrem de bogat și abil, de exemplu, a angajat un om sărac drept model, în scopul de a scoate în evidență arta rafinata si averea considerabilă pe care le posedă. În schimbul unui salariu, pentru o scurtă perioada de o oră el îl îmbracă pe săracul om într-o haină împodobita cu nestemate și ornata cu elemente decorative atent alese. El lucrează această haină pe om și îi dă diferite forme. În scopul de a afișa varietatea extraordinară a artei sale, el taie îmbrăcămintea, o modifică, o prelungește și o scurtează. Are săracul salariat dreptul de a spune acelei persoane: "Tu îmi cauzești probleme, îmi provoci suferință cu forma pe care i-ai dat-o, făcându-mă să mă inclin și să mă ridic în picioare"? Are el dreptul să-i spună că îi strică aspectul plăcut prin tăierea și scurtarea hainei care-l face să pară frumos? Poate el să-i spună că este aspru și nedrept? Oh, persoană bolnavă! La fel ca în această comparație, în scopul de a afișa haina corpului tău cu care El te-a îmbrăcat, împodobita cu aptitudini fizice stralucitoare, cum ar fi ochii, urechile, judecata și inima, și cu broderiile celor mai frumoase nume ale Sale,

Atotputernicul Glorios te face sa te confrunti cu numeroase stari și te preschimbă în multe situații. Așa cum înveți despre numele său de Furnizor al tuturor celor necesare vietii prin foame, tot așa vei ajunge să cunosti numele său de Vindecator prin intermediul bolii.

Deoarece suferința și calamitățile demonstrează profunzimea unora dintre numele Sale, multe exemple ale binelui urmează a fi găsite în acele scipiri de înțelepciune și raze de milostenie. Dacă vâlul bolii, de care te temi și pe care îl detesti, ar urma să fie ridicat, în spatele ei s-ar găsi multe sensuri agreabile și frumoase.

AL CINCILEA REMEDIU

O, tu, care esti afectat de boala! Prin experienta, mi-am format o opinie în acest moment că pentru unii oameni boala este o recompensă divină, un cadou al Celui Milostiv. Deși nu am fost vrednic de aceasta, în ultimii opt sau nouă ani, un număr de tineri mi s-au adresat în legătură cu bolile lor, pentru a solicita rugăciunile mele. Am observat că totii acestia au început să se gândească la viața de apoi mai mult decât alți

tineri. Lor le lipsește nesabuinta tineretii, și au renunțat într-o oarecare măsură la dorințele animalice și la nepăsare. Așa că i-am avut în vedere și apoi le-am reamintit că bolile lor sunt o recompensă divină în limite suportabile. Eu le spun acestora: "Frate! Eu nu sunt împotriva acestei boli a ta. Nu simt că imi pare rău pentru tine din cauza asta, că trebuie să mă rog pentru tine. Încearca să fii rabdator până când boala te va trezi complet, și după ce ți va fi făcut datoria, Creatorul Cel Milostiv ți va restabili sănătatea, cu voia lui Dumnezeu."

Eu le spun, de asemenea: "Având în vedere năpasta stării bune de sănătate, unii dintre semenii tăi au devenit neglijenți, renunța la cele cinci rugăciuni zilnice, nu se gîndesc la mormânt, și îl uita pe Allah Atotputernicul. Plăcerea superficială a scurtei vieți lumești îi face să se agite și le afectează viața veșnică, și chiar îi distruge. Pe când din cauza bolii tale, tu vezi mormântul, în care vei intra în orice caz, și viața de apoi dincolo de cea pămîntească, și acționezi în consecință. Deci, pentru tine, boala înseamnă sănătate, în timp ce pentru unii dintre colegii dumneavoastră sănătatea bună este o boală."

AL SASELEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care se plânge despre suferința sa! Eu iti spun: gandeste-te la viața trecută și aminteste-ti zilele placute, fericite și momentele triste ori supărătoare, și cu siguranță vei exclama fie “Oh!”, fie “Ah!”. Cu alte cuvinte, inima și limba ta fie va spune: “Toata lauda și mulțumirile fie aduse lui Allah!”, fie “Vai si vai!”. Observă cu atenție, ceea ce te face sa exclami: “Lauda și mulțumirile fie aduse lui Allah!” are in vedere durerile și năpastele care te-au lovit; ele induc un fel de plăcere, astfel încât inima ta adreseaza mulțumiri, pentru ca trecerea peste o durere este o plăcere. O data cu trecerea peste dureri și calamități, o moștenire de plăcere este lăsată în spirit, care fiind trezit prin gândire, se revarsă din spirit în mulțumiri.

Ceea ce te face sa exclami “Vai și vai!” sunt momentele plăcute și fericite pe care le-ai experimentat în trecut, care o data cu trecerea lor lasă o moștenire în spiritul tau de durere constanta. Ori de câte ori te gandesti la ele, durerea este din nou stimulata, facand ca regretul și durerea sa se reverse in suflet.

Deoarece plăcerea ilicita a unei zile uneori

provoaca o suferinta de un an în spirit, și durerea unei boli trecătoare produce o plăcere și o răsplată pe parcursul a multe zile, în plus față de placerea de a te simți usurat la trecerea sa; gândește-te la rezultatul acestei boli de moment care te afectează temporar, precum și la beneficiile sale ascunse. Spune: "Totul vine de la Dumnezeu! Acest lucru va trece la rândul lui!", și adresează mulțumiri în loc de văicăreli.

AL SASELEA REMEDIU²

Oh, frate care se gândește la plăcerile acestei lumi și suferă de mâhnire la boala!

Dacă aceasta lume ar fi veșnică, dacă pe drumul nostru nu ne-am întâlni cu moartea, iar vântul despartirii și al decesului nu ar sufla, dacă nu ar exista ierni ale spiritului în viitorul dezastruos și furtunos, te-aș fi compătimit împreună cu tine. Dar deoarece într-o zi lumea ne cere să o parasim și va isi

² Acest Flash mi-a venit în minte într-un mod natural, și două remedii au fost incluse în cel de-al Șasea Remediul. L-am lăsat astfel pentru a nu-i strica naturalețea; într-adevăr, nu l-am schimbat, gândindu-ne ca poate exista un anume mister conținut în el.

astupa urechile la strigătele noastre, trebuie să renunțăm la dragostea noastră de acum pentru ea prin avertismentele rostite de aceste boli, înainte de a fi aruncați în afara sa. Trebuie să încercăm să o abandonăm pe ea în inimile noastre înainte ca ea să ne abandoneze pe noi.

Da, boala rostește acest avertisment pentru noi: "Corpul tau nu este alcatuit din piatră și fier, ci din diverse materiale, care sunt tot mai dispuse la despărțire. Lasă deoparte mândria, înțelege-ți neputința, recunoaște-ți Proprietarul, cunoaște-ți îndatoririle, afla de ce ai venit pe această lume! Ea șoptește acest lucru în secret în urechea inimii.

Mai mult decât atât, deoarece plăcerile și bucuria acestei lumi nu continuă, și în special dacă acestea sunt ilicite ambele sunt trecătoare, și pline de durere, și păcătoase, nu plânge sub pretextul bolii, deoarece ai pierdut aceste plăceri. Dimpotrivă, gândește-te la aspectele adorației divine și ale rasplatei din viața de apoi ce pot fi găsite în boală, și încearcă să obții plăcere de pe urma acestora.

AL SAPTELEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care a pierdut plăcerile sănătății! Boala ta nu strica plăcerea recompenselor divine, dimpotrivă, le face să fie experimentate și le crește. Căci, dacă ceva este continuu, acel ceva își pierde efectul. Oamenii realității chiar spun că “Lucrurile sunt cunoscute prin intermediul opusilor lor”

De exemplu, dacă nu ar exista întunericul, lumina nu ar fi cunoscută și nu ar produce nici o plăcere. Dacă nu ar exista frigul, căldura nu ar putea fi înțeleasă. Dacă nu ar exista foamea, hrana nu ar permite nici o plăcere. Dacă nu ar exista setea stomacului, nu ar exista nici o plăcere în băutul apei. Dacă nu ar exista boala, nici o plăcere nu s-ar naste de pe urma unei stări bune de sănătate Atotînțeleptul Creator a creat omul cu multiple membre și abilități, astfel încât acesta să poată experimenta și să recunoască nenumăratele varietăți de gratificații din univers, arătând că vrea să-l facă pe om conștient de orice manifestare a bunătății Sale și să-l familiarizeze cu acestea și să-l impulsioneze să adreseze mulțumiri în mod constant. Din moment ce lucrurile se prezintă astfel, El va trimite boala,

imbolnăvirea și suferința, tot la fel cum El ne daruiește starea bună de sănătate și bunăstarea. Eu vă întreb: Dacă nu ai fi suferit de aceasta boala a capului sau a mainii sau a stomacului tau, te-ai fi bucurat la fel de plăcutul și agreabilul dar divine al unei stări bune de sănătate a capului, mâinii sau stomacului tau, și ai fi adresat mulțumiri?

Cu siguranță, nici macar nu te-ai fi gandit la aceasta, ca să nu mai vorbim de adresarea de mulțumiri pentru acest lucru! Ti-ai fi consumat în mod inconștient sanatatea pe lucruri lipsite de importanță, și poate chiar în desfrâu.

AL OPTULEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care se gândește la viața de apoi! Boala spala mizeria păcatelor precum săpunul, și te curăță. Acest lucru este stabilit într-un Hadith sonor, care afirma ca bolile sunt ispășirea pentru păcate. Și într-un alt hadith, se spune: "Așa cum fructele coapte cad din copac când îl agitam, tot astfel păcatele unui credincios cad de pe acesta atunci când boala îl scutură."

Păcatele sunt bolile cronice ale vieții

veșnice, și în această viață lumească ele sunt boli ale inimii, conștiinței și spiritului. Dacă sunteți rabdatori și nu va plângeți, veți fi salvați prin această boală temporară de la numeroase boli perpetue. Dacă nu va gânditi la păcatele voastre, sau nu știți de viața de apoi, sau nu îl recunoașteți pe Dumnezeu, veți suferi de o boală atât de temută de un milion de ori mai rea decât bolile dumneavoastră minore actuale. Stați departe de acest lucru, pentru ca toate ființele din lume se afla în legătură cu inima, spiritul și sufletul vostru. Aceste conexiuni sunt continuu rupte prin moarte și separare, deschizând răni nenumărate. În special deoarece nu știți de viața de apoi și va imaginați moartea ca fiind non-existență veșnică, de parca vânăta și zdrobita ființa voastră va suferi de pe urma bolilor în măsura în care exista aceasta lume.

Astfel, primul lucru pe care trebuie să-l faceți este acela de a căuta vindecarea prin credință, care este remediul sigur de vindecare pentru bolile nenumărate care afectează numărul infinit de răniți și bolnavi, ființa imaterială extinsă a dvs.; va trebui să vă corectați convingerile. Cea mai scurtă cale de a

găsi un astfel de tratament este de a recunoaște puterea și mila Atotputernicului și Gloriosului prin fereastra de slăbiciune și neputință aratăta voua în spatele cortinei de nepasare, inchiriata de boala voastra fizica.

Da, cel care nu îl recunoaște pe Dumnezeu este afectat de o lume plina de încercări. În timp ce lumea celui care Îl recunoaște este plina de lumină și fericire spirituala; el percepe aceste lucruri în conformitate cu puterea credinței sale. Suferința care rezultă din boli fizice nesemnificative este dizolvata de bucuria imateriala, de vindecare și plăcerea izvorate din credinta; suferinta se topește.

AL NOUALEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care îl recunoaște pe Creatorul său! Boala dă naștere la durere, teama și anxietate, pentru că, uneori, duce la moarte. Deoarece pentru cei superficiali și nepăsători moartea este terifianta, bolile care pot conduce la deces pot să le provoace acestora frică și groază. Deci știți mai întâi și credeti cu tărie că ora stabilită este determinată și nu se schimbă. Aceia care plâng lângă cei grav bolnavi și se afla în stare

de sanatate perfecta au murit, în timp ce cei grav bolnavi au fost vindecați și au trăit.

În al doilea rând: Moartea nu este inspaimantatoare asa cum pare la o analiza superficiala. Prin lumina oferită de Coranul Cel Intept, în multe părți ale Risale-i Nur am dovedit într-o maniera absolut sigura și indubitabila că pentru credincioși moartea insemna eliberarea de îndatoririle împovăra-toare ale vieții. Pentru ei este ca o pauză de la indatorirea adoratiei divine, care formează instruirea și pregatirea în arena de incercare a acestei lumi. Este, de asemenea, un mijloc de reunire cu prietenii și rudele lor, dintre care nouăzeci și nouă la sută au plecat deja pe lumea cealaltă. Este un mijloc de a intra în adevărata lor patrie si în locurile de eterna fericire. Este, de asemenea, o invitație la grădinile Paradisului dupa temnita acestei lumi. Și acesta este momentul în care ei isi primesc rasplata prin generozitatea Creatorului Cel Milostiv în schimbul serviciilor prestate catre El. Deoarece realitatea morții este aceasta, ea ar trebui să fie considerată nu ca terifianta, ci dimpotrivă, ca o introducere a milei și fericirii.

Mai mult decât atât, unii dintre oamenii lui Dumnezeu s-au temut de moarte, nu din teroarea inspirată de aceasta, ci pentru că au sperat să obțină merite suplimentare prin efectuarea a mai multe lucrări bune prin continuarea îndatoririlor vieții.

Da, pentru oamenii cu credință, moartea este ușa către mila divină, în timp ce pentru oamenii rataciti, ea este groapa întunericului veșnic.

AL ZECELEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care se îngrijorează în mod inutil! Vă faceți griji cu privire la gradul de severitate al bolii dvs. și acea grija o exacerbează. Dacă doriți ca boala dvs. să fie mai puțin severă, încercați să nu vă faceți griji. Asadar, gândiți-vă la beneficiile bolii dvs., la recompensa pentru aceasta, și că ea va trece repede; acest lucru va elimina îngrijorarea și va tăia boala de la rădăcină. În fapt, îngrijorarea dublează boala, pentru că ea provoacă o boală imaterială a inimii care sta la baza bolii fizice; boala fizică subzistă prin aceasta și persistă. Dacă grija încetează prin supunere, mulțumire și înțelegere a motivului

pentru boala, o mare parte din boala este eradicată; ea devine mai puțin severă și în parte dispare. Uneori, o boală fizică minora crește de zece ori doar prin anxietate. În cazul în care anxietatea încetează, nouă zecimi din boala dispar. Ingrijorarea sporește boala. Ea este, de asemenea, o acuzație împotriva înțelepciunii divine și o critica a milei divine, o plângere împotriva compasiunii Creatorului. Pentru acest motiv, persoana care se îngrijorează primește un recul și acesta sporește boala, contrar intențiilor sale. Da, la fel cum multumirile cresc generozitatea, tot astfel plângerea sporește boala și necazurile.

De asemenea, grija este prin ea însăși o boală. Vindecarea sa este de a recunoaște înțelepciunea în cazul bolii și scopul acesteia. Din moment ce ati învățat acum acestea, aplicati balsamul peste grijile dvs. și găsiți ușurare! Spune "Ah!" în loc de "Oh!", și "Toată lauda fie pentru Dumnezeu pentru orisice situație", în loc de suspine și lamentari.

AL UNSPREZECELEA REMEDIU

Oh, fratele meu nerăbdător si bolnav! Deși boala iti provoaca o suferință imediata, boala prin trecut si până în prezent produce o plăcere spirituală și o fericire care decurg din recompensa primită pentru ca i-ai rezistat. Începând de astăzi înainte, de la această oră chiar, nu exista boala, și cu siguranță nici o durere nu este suferita de pe urma a ceva ce nu exista.

Și dacă nu există nici o durere, nu poate exista nici o primejdie. Devii nerăbdător deoarece iti imaginezi lucrurile greșit. Atat boala fizica de dinaintea zilei de astăzi cat și durerea ei au plecat; tot ce rămâne sunt recompensa si placerea cauzata de trecerea sa. Acest lucru ar trebui să iti pricinuiasca profit și fericire, astfel încât a te gândi la zilele din trecut și a te simți îndurerat și nerăbdător este o nebunie. Viitorul nu a sosit încă. A te concentra pe ele acum, și a te simți supărat și nerăbdător imaginându-ti o zi care nu există și o boală care nu există, o suferință care nu există, inseamna a imparti existența la trei grade de non-existență – daca aceasta nu este o nebunie, atunci ce lucru este?

Daca ora precedenta a fost una de boala, ea produce bucurie; și deoarece vremea care va succede orei actuale este inexistentă, iar boala și stresul deopotriva sunt inexistente, nu risipi puterea răbdării care ti-a fost data de Atotputernicul Dumnezeu in dreapta și in stanga, ci mobilizeaz-o în fața durerii simtite la ora actuală si spune: "Oh, Cel mai Rabdator!" și rezista-i.

AL DOISPREZECELEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care din cauza bolii nu iti poti face rugaciunile și invocațiile obisnuite și care simte durere datorita acestei depriveri! Știi tu că se afirmă într-un Hadith ca "Un credincios pios care din cauza bolii nu poate efectua invocațiile sale obișnuite, primește o recompensă egala cu acestea." Dacă o persoană bolnavă isi face rugaciunile obligatorii, pe cât este posibil, cu răbdare și bazându-se pe Dumnezeu, boala ia locul adoratiei Sunna în timpul respectivei boli grave - și într-o formă sincera.

Mai mult decât atât, boala face ca persoana să-si înțeleagă neputința și slăbiciunea; ea îl face pe om să ceara implorare atât verbal, cât

și prin limbajul neputinței și al slăbiciunii sale. Deoarece Atotputernicul Dumnezeu a revărsat asupra omului o neputinta fără margini și o slăbiciune infinita, astfel că el va căuta mereu refugiu la curtea divină și va implora și se va ruga. Versetul,

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

“Spune: Susținătorul tău nu S-ar fi preocupat de voi dacă nu ati fi adresat rugăciunile voastre;” (25:77), are intelesul, “ce importanță ati avea voi, dacă nu ati adresat rugăciuni și implorare?” Conform acestuia, rugăciunea sinceră și implorarea sunt motivul pentru crearea omului și pentru valoarea lui. Deoarece boala este o cauză a acestui fapt, din acest punct de vedere acesta nu ar trebui să fie deplânsa, ci sa fie adresate mulțumiri lui Dumnezeu pentru aceasta, și robinetul implorarii pe care il deschide boala nu ar trebui să fie închis de redobândirea sănătății.

AL TREISPREZECELEA REMEDIU

Oh, persoană nefericită care se plânge la boala! Pentru unii oameni, boala este un tezaur bogat, un dar divin prețios. Fiecare persoană bolnavă se poate gândi la boala sa in

acest mod. Ora predestinată nu este cunoscută: în scopul de a-l elibera pe om de la disperare absolută și nepăsare absolută, și de a-l ține între speranță și teamă și astfel să păstreze atât această lume cât și pe cea de apoi, în înțelepciunea Sa, Dumnezeu cel Atotputernic a ascuns ora predestinată, care poate veni în orice moment. În cazul în care ea îl surprinde pe om într-o stare de nepăsare, acest lucru îi poate provoca daune grave în ceea ce privește viața veșnică.

Boala, cu toate acestea, risipește nepăsarea; ea face o persoană să se gândească la viața de apoi; ea îi reamintește de moarte, astfel încât să poată să se pregătească. Unele boli sunt atât de profitabile încât pot să câștige pentru o persoană în douăzeci de zile un rang la care altfel aceasta nu s-ar fi putut înalta în douăzeci de ani.

De exemplu, printre prietenii mei se aflau doi tineri, fie ca Dumnezeu să aibă milă de ei. Unul era Sabri din satul İlema, celălalt se numea Vezirzâde Mustafa și era din Islâmköy. Obisnuiam să remarc cu uimire că, deși acești doi nu știau scrie, straluceau în ceea ce privește sinceritatea și rugăciunile întru

credință. Nu știam motivul pentru aceasta. După moartea lor am înțeles că fiecare dintre ei suferise de o boala gravă. Datorită faptului ca boala le deschisese ochii si inima, ei nutreau o frica considerabila față de Dumnezeu, efectuau in mod constiincios serviciul rugaciunii, și au atins o stare benefică pentru viata de apoi, spre deosebire de alți tineri care in mod nesăbuit au renunțat la închinarea obligatorie. Cu voia lui Dumnezeu, primejdia simtita din motive de boală pe parcursul a doi ani le-a permis să atingă fericirea a milioane de ani de viața veșnică. Înțeleg acum că rugăciunile pe care uneori le-am oferit pentru sănătatea lor au fost blesteme în ceea ce privește această lume. Cu voia lui Dumnezeu, ele au fost acceptate pentru binele lor în viata de apoi. Astfel, în conformitate cu credința mea, cei doi au obținut un profit egal cu acela care ar putea fi dobândit in timpul a zece ani de viata traita cu frica lui Dumnezeu. Dacă asemenea unor tineri, ei s-ar fi bazat pe tinerețea și sănătatea lor bună și s-ar fi aruncat în bratele nepăsarii și ale viciului, și urmărindu-i, moartea i-ar fi luat chiar din mijlocul mizeriei păcatelor lor, ei si-ar fi ridicat mormintele în cuiburi de scorpioni și

șerpi, în loc de tezaurul de lumini.

Din moment ce bolile conțin astfel de beneficii, ele nu trebuie deplânse, ci suportate cu răbdare, bazându-se pe Dumnezeu, într-adevăr, mulțumind lui Dumnezeu și având încredere în mila Lui.

AL PAISPREZECELEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă ai cărei ochi au dezvoltat cataracta! Dacă ai ști ce lumină și ochi spiritual poate fi găsit sub cataracta care pot acoperi ochii unui drept credincios, ai exclama: "O sută de mii de mulțumiri Susținătorului meu milos!". Voi povesti un incident pentru a explica acest balsam. Acesta s-a desfasurat după cum urmează:

Un timp, matusa lui Süleyman din Barla, care a fost în serviciul meu timp de opt ani, demonstrând loialitate și amabilitate deplină, a devenit oarbă. Datorită parerii ei bune despre mine, care era de o sută de ori mai bună decât as fi meritat, femeia neprihănită m-a prins la usa moscheii și mi-a cerut să mă rog pentru ca vederea sa să fie redobândită. Așa că am făcut dreptate femeii binecuvântată prin mijlocirea rugăciunii mele, și

implorându-l pe Atotputernicul Dumnezeu, m-am rugat: "Oh, Doamne! Reda-i vederea din respect pentru dreptatea ei." Două zile mai târziu, un oftalmolog din Burdur a venit și i-a îndepărtat cataracta. Patruzeci de zile mai târziu, ea si-a pierdut din nou vederea. Am fost extrem de supărat și m-am rugat fierbinte pentru ea. Cu voia lui Dumnezeu, rugăciunea a fost acceptata pentru viața de apoi, altfel rugăciunea mea ar fi o simpla afurisenie pentru ea. Deoarece patruzeci de zile rămasesera până la moartea ei; patruzeci zile mai târziu a murit - Dumnezeu să aibă milă de ea. Astfel, în loc să priveasca întristata la grădinile din Barla cu ochii incetosati de varsta inaintata, ea a profitat în mormânt, fiind capabila să priveasca timp de patruzeci de mii zile la grădinile Paradisului. Deoarece credința sa era puternică și ea fusese pe deplin integra și cinstita. Da, în cazul în care un credincios își pierde vederea și intră în mormânt orb, în concordanță cu rangul său, el poate privi în lumea de lumină într-o măsură mult mai mare decât alți morți în mormintele lor. Așa cum noi vedem multe lucruri în această lume pe care credincioșii orbi nu le văd, dacă orbii pleaca din aceasta lume cu

credință, ei vor vedea într-o măsură mai mare decât alți morți în mormintele lor. Ei pot zări grădinile Paradisului și a le urmări ca la cinema ca si cand s-ar folosi de cele mai puternice telescoape, în funcție de rangul lor.

Astfel, cu mulțumiri și răbdare puteți găsi sub vălul asternut pe ochi un ochi care este, astfel, plin de lumină, și cu care în timp ce va aflați sub pământ veti putea vedea și observa Paradisul deasupra cerurilor. Cel ce va ridica vălul de pe ochii dvs., medicul oftalmolog care vă va permite să vedeti cu acel ochi este Coranul cel Înțelept.

AL CINCISPREZECELEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care suspină și plânge! Nu te uita la aspectul exterior al bolii și suspinului, ia în considerare semnificația lor și fii mulțumit. Dacă din punct de vedere al intelesului ei boala nu ar fi fost buna, Creatorul Atot-Iertator nu ar fi dat-o slujitorilor sai pe care El ii iubește cel mai mult. Pentru că exista un Hadith, al carui sens este:

أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً الْإِنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَوْلِيَاءُ الْأَمْثَلُ فَلَا مَثَلُ

“Cei care sufera de pe urma celor mai grele

incercari sunt profeții, apoi sfinții și cei asemenea lor”. Aceasta inseamna, “Cei mai afectati de necazuri și dificultăți sunt cei mai buni dintre oameni, cei mai perfecti”. În primul rând, activitatea Profetului (Pacea fie asupra lui) și a celorlalți profeți, apoi a sfinților, apoi a celor neprihăniți, a privit bolile suferite ca pe un motiv de inchinare sincera, ca pe un cadou oferit de Cel Milostiv; ei au adresat multumiri si au dovedit răbdare. Ei au văzut aceste boli ca pe niste operatii chirurgicale efectuate prin mila Creatorului Cel Milostiv.

O, voi, care strigati și va plângeti! Dacă doriți să vă alăturați acestei caravane luminoase, adresati mulțumiri si dovediti răbdare. Căci dacă va plângeti, ei nu te vor accepta. Veți cădea în gropile sapate de falsele calauze, și veti călători pe un drum întunecat.

Da, există unele boli care, dacă conduc la deces, sunt un fel de martiriu; ele au drept rezultat un grad similar de sfințenie. De exemplu, devin martiri oamenii care mor de boli ce însoțesc nasterea³ si dureri ale

³ Perioada in decursul careia acest martiriu poate fi câștigat prin boală graviteaza în jurul a patruzeci de zile de "stat la pat."

abdomenului, și prin înec, ardere, și ciurma. Există, de asemenea, multe boli binecuvântate care obțin un grad de sfințenie pentru cei care mor datorita lor. Mai mult decât atât, deoarece boala diminuează dragostea față de lume și atașamentul față de aceasta, ea luminează despărțirea de lume prin moarte, care pentru cei puternic ancorati in cele lumești este extrem de regretabila și dureroasa, iar uneori chiar o face de dorit.

AL XVI-LEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care se plânge la necaz! Boala indeamnă la respect și compasiune, care sunt lucrurile cele mai importante și mai bune în viața socială a omului. Pentru că îl salvează pe om de auto-suficiență, care-l conduce la ingamfare și lipsă de bunătate. Pentru ca, conform sensului versurilor,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ

*“Într-adevăr, omul încalcă toate limitele * Prin faptul că se uită la sine însuși ca la o ființă autosuficientă,” (96:6-7), un suflet rău care se simte auto-suficient datorită stării bune de sănătate și a bunăstării, nu simte respect față*

de frații săi, în multe cazuri, care sunt demn de el. Și nu se simte compasiune față de cei bolnavi și cei loviți de soarta, deși ei merită bunătate și milă. Ori de câte ori este bolnav, el înțelege propria sa neputință și dorește și arata respect față de frații săi, care sunt demni de el.

El simte respect față de frații lui credincioși care-l viziteaza sau il ajuta. El simte bunătatea umană, care rezultă din sentimentul de colegialitate și compasiune pentru cei loviți de soarta, o caracteristică islamica extrem de importanta. Și comparându-i cu sine, el îi deplange în adevăratul sens al cuvântului și simte compasiune pentru ei. El face tot ce poate pentru a-i ajuta, și cel puțin se roagă pentru ei și merge în vizită la ei pentru a vedea cum se simt și ce mai fac, lucru care este Sunna conform Shari'a, și, astfel, câștigă rasplata.

AL XVII-LEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care se plânge ca nu e capabila a face lucruri bune, datorită bolii! Adreseaza mulțumiri! Boala este cea care iti deschide ușa celor mai sincere lucrari bune. În plus față de faptul ca incontinuu se câștigă o

rasplata pentru bolnav și pentru cei care au grijă de el din dragoste pentru Dumnezeu, boala este un mijloc extrem de important pentru acceptarea rugăciunilor.

Într-adevăr, există o recompensă importantă pentru credincioșii care se îngrijesc de cei bolnavi. A-i întreba de sănătate și a vizita bolnavii - cu condiția ca aceștia să nu plătească vreo taxă pentru aceasta - este Sunna și, de asemenea, o ispășire pentru păcate. Există un Hadith care spune: "Primiți rugăciunile celor bolnavi, pentru că ele sunt acceptate."

Îngrijirea de bolnavi, mai ales dacă aceștia sunt rude, sau părinți în special, este un gest de cult important, care atrage o recompensă semnificativă. Faptul de a bucura inima unei persoane bolnave și o consola, este un fel de milostenie semnificativă. Ferice de cel care bucura inimile ușor de atins ale tatălui și mamei pe timp de boală și care primește rugăciunile acestora. Chiar și îngerii aplaudă, exclamând: "Ma'shallah! Barekallah!" în fața scenelor sincere ai caror protagoniști sunt fiii lor cei buni, care răspund cu un respect desăvârșit și o bunătate filială pe durata bolii

părinților lor, aratand omenirii ce inseamna adevarata dragoste - pentru că ei sunt cei mai demni de respect în viața societății.

Da, boala aduce cu sine multe plăceri, care izvorasc din bunătatea, mila și compasiunea celor din jur, și acestea sunt dintre cele mai placute si mai agreabile, reducand durerile bolii la zero. Acceptarea rugăciunilor bolnavilor este o chestiune importantă. În ultimii treizeci sau patruzeci de ani, eu însumi m-am rugat să fiu vindecat de boala de lumbago de care sufăr. Cu toate acestea, am înțeles că boala a fost data de rugăciune. Deoarece rugăciunea nu poate fi eliminata prin rugăciune; mai exact, deoarece rugăciunea nu se poate îndepărta prin sine insasi, am înțeles că rezultatele rugăciunii se referă la viata de apoi,⁴ și că acesta este un fel de cult, intrucat prin intermediul bolii omul isi înțelege neputința și caută refugiu la divinitate. Prin urmare, deși timp de treizeci de ani am adresat rugaciuni pentru a fi

⁴ Da, în timp ce anumite boli sunt motivul pentru existența rugăciunilor, daca rugăciunea este cauza inexistenței bolii, existența rugăciunii ar fi cauza propriei sale inexistențe, iar acest lucru nu poate fi adevarat.

vindecat și desi se pare că rugăciunea mea nu a fost acceptata, nu mi-a trecut prin cap să renunț la ea. Deoarece boala este timpul potrivit pentru implorare. Pentru a fi vindecat nu este rezultatul implorare. Daca Atot-Înțeleptul și Milostivul oferă vindecare, El o acordă din abundența harului Său.

Mai mult, în cazul în care implorarea milei divine nu este acceptata în forma pe care o dorim, nu ar trebui sa fie spus că nu a fost acceptata. Creatorul Atot-înțelept știe mai bine decât noi; El ne dă ceea ce este în interesul nostru. Uneori, el conduce rugăciunile noastre pentru această lume inspre cea de apoi, și le acceptă în acest fel. În orice caz, o implorare care dobândește sinceritate din cauza bolii și este izvorata din slăbiciune, neputință, umilință și nevoie, este foarte aproape de a fi acceptata. Boala face rugăciunea sinceră. Atât bolnavii care sunt religioși, cat si credincioșii care au grijă de acești bolnavi, ar trebui să profite de pe urma acestei rugăciuni.

AL XVIII-LEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care renunță la a adresa mulțumiri și începe să se plângă! Plângerea izvoraste dintr-un drept, și nici unul dintre drepturile dumneavoastră nu au fost pierdute, astfel încât să trebuiască să vă plângeți.

Într-adevăr, există numeroase mulțumiri, care sunt o obligație pentru tine, un drept asupra ta, și pe acestea nu le-ai efectuat. Fără ca Atotputernicul Dumnezeu să-ți fi oferit acest drept, te plângi ca și cum ți-ai cere drepturile într-un mod care nu este drept. Tu nu te poți uita la alții care îți sunt superiori din punct de vedere al sănătății, și să te plângi. Tu mai degrabă ești însărcinat să te uiti la cei bolnavi, care din punct de vedere al sănătății se afla pe o treaptă inferioară celei pe care te afli tu, și ar trebui să adresezi mulțumiri. Dacă mâna ta este ruptă, uita-te la cea a lor, care este retezată. Dacă ai un singur ochi, uita-te la cei orbi, care nu dispun de ambii ochi, și totuși adresează mulțumiri lui Dumnezeu!

Pentru că în mod indubitabil nimeni nu are dreptul să se uite la cei care le sunt superiori în ceea ce privește generozitatea revarsată

asupra lor și să se plânga. În ceea ce privește necazurile, este dreptul fiecăruia de a se uita la cei de mai sus în această privință, astfel încât aceștia ar trebui să adreseze mulțumiri. Acest mister a fost explicat într-un număr de locuri în Risale-i Nur prin intermediul unei comparații; un rezumat al acesteia se prezintă după cum urmează:

O persoană conduce un om nenorocit în partea de sus a unui minaret. La fiecare pas, el îi oferă un cadou diferit, o recompensă diferită. Chiar în partea de sus îi dă cel mai mare cadou. Deși el așteaptă mulțumiri și recunoștință în schimbul tuturor acestor felurite daruri, omul cel morocănos uită cadourile pe care le-a primit la fiecare dintre scări, sau le consideră a fi lipsite de importanță, și fără să adreseze mulțumiri, se uită în sus și începe să plângă, spunând: "Dacă minaretul ar fi fost mai înalt, aș fi putut urca chiar mai sus. De ce nu este la fel de înalt ca muntele din zare sau ca celălalt minaret?" Ce mare ingratitudine ar fi dacă el ar începe să se plângă în acest fel, ce greșală! În același fel, omul se naște din nimic, nu ca o piatră sau un copac sau un animal, ci ca o ființă umană și un

Musulman, și cele mai multe ori se bucura de o stare bună de sănătate și dobândește o multime de recompense. Cu toate acestea, a se plânge și a afișa nerăbdare pentru că nu este demn de unele recompense, sau pentru că le pierde prin alegeri greșite sau facand abuz, sau pentru că nu le-ar putea obține, și a critica superioritatea divină spunând “Ce am facut de mi s-a întâmplat acest lucru ?” este o stare de spirit și o boala a spiritului mai dezastruoasă decât cea fizica. Asemenea unei lupte cu mâna ruptă, plângerea inrautește boala. Ratională este persoana care, în conformitate cu sensul versetului,

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

“Cei care atunci când sunt loviti de calamitate spun: Lui Dumnezeu îi aparținem și la Dumnezeu este întoarcerea noastră.” (2:156), se supune și este rabdatoare, pentru ca boala sa isi poata face datoria, apoi sa plece.

AL XIX-LEA REMEDIU

Ca atribute al Celui Etern Implorat, asa cum sunt denumite “cele mai frumoase nume”, toate numele Celui Glorios sunt frumoase. Intre ființe, viata este oglinda cea mai subtila,

mai frumoasă și mai cuprinzătoare a Implorarii Veșnice. Oglinda care reflecta ceea ce este frumos devine ea însăși frumoasă. Oglinda care afișează virtuțile frumuseții devine frumoasă. La fel cum orice frumusețe face ca oglinda să devină bună și frumoasă, indiferent de ceea ce se abate asupra vieții, în ceea ce privește realitatea concretă, este un lucru bun. Pentru că aceasta afișează frumoasele urme ale celor mai frumoase nume, care sunt bune și frumoase.

Viața devine o oglindă deficitară dacă se scurge de o manieră monotona, cu o stare de sănătate și o bunăstare permanente. Într-un anumit sens, ea ne duce cu gândul la non-existența, non-ființa, și neant, și cauzează oboseala. Ea reduce valoarea vieții și transformă plăcerea vieții în mahnire. Pentru că gândindu-se că și va petrece timpul mai repede, din plictiseală o persoană se aruncă fie în bratele viciului, fie în bratele distracțiilor. El devine ostil vieții sale valoroase și vrea să scape de ea și să o facă să treacă mai repede, ca și cum ar fi fost o pedeapsă cu închisoarea. Dar atunci când se învârtă în jurul schimbării și al acțiunii și experimentează diferite stări,

viata isi face valoarea simțita, la fel și importanța și plăcerea sa. O astfel de persoană nu va vrea ca viața sa să treacă repede, chiar dacă aceasta se afla în dificultate și în necaz. Ea nu se plange de oboseală, spunând: "Vai! Soarele nu a apus încă, 'sau', este încă noapte."

Da, întrebați un domn bine, care este bogat și inactiv și care trăiește în bratele luxului, "Ce mai faci?". Sunteți obligat să auziți un răspuns patetic, de genul: "Timpul nu se mai scurge. Haide să jucăm table. Sau hai să găsim o distracție pentru a trece mai repede timpul ". Sau veți auzi plângeri izvorate din ambiția lumească, cum ar fi: "Eu nu am avut așa ceva, dacă aș fi făcut cutare și cutare".

Apoi, rugați pe cineva lovit de necaz sau un lucrător sau un om sărac care trăiesc în penurie: "Cum o mai duci?" Dacă acesta este rațional, va răspunde: "Toate mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, lucrez. Dacă seara nu ar fi venit atât de repede, aș fi putut termina această lucrare! Timpul zboară atât de repede, și la fel și viața; trec în goana pe lângă noi. Sigur că lucrurile sunt dificile pentru mine, dar și acest lucru va trece. Totul trece repede".

El de fapt spune cât de valoroasă este viața și cât regreta trecerea ei. Aceasta înseamnă că el percepe plăcerea și valoarea vieții prin intermediul greutăților și al muncii. În ceea ce privește ușurința și sănătatea, acestea fac viața amară și ne fac să ne dorim ca ea să treacă repede.

Fratele meu, care ești bolnav! Știu că non-existența este originea și fundamentul calamităților și al relelor, și chiar al păcatelor, este, așa cum este dovedit într-un mod decisiv și în detaliu în alte părți ale Risale-i Nur. În ceea ce privește non-existența, ea este răul insuși. Starile monotone, cum ar fi ușurința, tăcerea, liniștea, și arestul sunt aproape de non-existență și neant, și prin urmare, fac simțit întunericul non-existenței și cauzează mahnire/suferință. În ceea ce privește acțiunea și schimbarea, ele sunt existența însăși și fac existența simțită. Și existență este binele în stare pură, este lumină.

Deoarece realitatea se prezintă astfel, boala ta a fost trimisă ființei tale asemenea unui oaspete care trebuie să îndeplinească multe îndatoriri, cum ar fi purificarea vieții tale valoroase, consolidarea acesteia și realizarea

de progrese, dar și pentru a trezi celelalte facultăți umane la viața în ființa ta, pentru a te apleca asupra membrului tau bolnav și pentru a pronunța diferitele nume ale Creatorului Atot-Înțelept. Cu voia lui Dumnezeu, ea își va îndeplini sarcinile rapid și va pleca, și va spune sanatații tale bune: “Vino și rămâi permanent în locul meu, și îndeplinește-ți îndatoririle. Aceasta casa este a ta. Rămâi aici, într-o stare bună de sănătate. ”

AL XX-LEA REMEDIU

Oh, persoană bolnavă care este în căutarea unui remediu pentru bolile sale! Boala este de două feluri. Un fel este adevărat, celălalt este imaginar. În ceea ce privește boala reală, Vindecatorul Atot-înțelept și Glorios a păstrat în farmacia Sa puternică de pe pământ un leac pentru orice boală. Este licit a obține medicamente și a le utiliza ca și tratament, dar ar trebui să știm că efectul lor și vindecarea sunt de la Dumnezeu Cel Atotputernic. El ne dă atât boala cât și leacul. Urmarea recomandărilor medicilor pricepuți și temători de Dumnezeu este un medicament eficient. Pentru că cele mai multe boli provin din abuzuri, lipsa de abținere, risipă, greșeli,

destrabalare și lipsa de îngrijire. Un medic religios va da cu siguranță sfaturi și instrucțiuni în limitele legale. El va interzice abuzurile și excesele, și va oferi consolare. Bolnavul are încredere în sfatul și consolarea lui, și boala lui diminuează; ele produc o uzurare pentru el, care ia locul suferinței.

Dar cand vine vorba de boli imaginare, medicamentul cel mai eficient este să nu li se dea nici o importanță. Cu cat li se acorda o mai mare importanță, cu atât mai abitir vor evolua si ne vor acapara. Dacă nu sunt luate în considerare, ele diminuează și se dispersează. Cu cat sunt mai suparate albinele, cu atat mai abitir roiesc în jurul capului unei persoane, dar se dispersează în cazul în care nu li se acordă atenție. În mod similar, cu cat se acorda o mai mare importanta unei bucăți de ață care se onduleaza în fața ochilor în întunerice și nelinistii pe care aceasta o provoacă, cu atât mai mult aceasta ne infioara și ne face sa fugim ca nebunii. În timp ce daca nu i se acorda nici o importanță, vedem că aceasta este doar o ață obișnuita și nu un șarpe, și râdem de frica și anxietatea noastra. Dacă ipohondrie este cronică, ea se transformă

în realitate. Este o boala grava care-i afectează pe cei nervosi și cazuti prada închipuirii, astfel de oameni fac din din țânțar armăsar și moralul lor este distrus. Apoi, în cazul în care ipohondrii au de-a face cu medici doar pe jumătate, aspri, sau cu medici nedrepti, acest lucru le provoacă mai multa ipohondrie. Dacă acestia sunt bogati, isi vor pierde averea, sau își pot pierde inteligența, sau sănătatea.

AL XXI-LEA REMEDIU

Fratele meu bolnav! Boala dvs. este însoțită de dureri fizice. Cu toate acestea, sunteți înconjurat de o plăcere spirituală importantă, care va elimina efectul acestora. Căci dacă tatăl, mama si rudele sunt alaturi de dvs., compasiunea lor cea mai placuta pe care ati uitat-o din copilărie va fi trezita la viata și veți intalni din nou privirile amabile pe care le-ați primit în copilărie. În plus, prietenii rămase secrete și ascunse va vor invalui cu dulceata lor; prietenii acestia vor privi inspre dvs. cu dragoste grație atracției exercitate de boală. În fața acestora, durerea dvs. fizică este redusa la insignifianță. De asemenea, ati devenit un maestru între maestri, din moment ce cei pe care îi ajutați cu mândrie vă ajuta acum pe

dvs., cu amabilitate, pe timp de boală. Mai mult, ati atras spre dvs. un sentiment de colegialitate și bunătate umană în oameni, astfel încât ati găsit numerosi prieteni utili și tovarăși amabili. Și din nou, ati primit ordin de la boala dvs. să va odihniți de pe urma mai multe datorii de impozitare și sa luați o pauză de odihnă. Pentru că, în fața acestor plăceri imateriale, durerea dvs. minora ar trebui să va conducă spre mulțumiri, nu înspre plângere.

AL XXII-LEA REMEDIU

Fratele meu, care suferă de o boală gravă precum apoplexia! În primul rând vă dau o veste bună, că pentru dreptcredincioși apoplexia este considerată binecuvântată. Un timp în urmă obisnuiam să aud asta din gura unor oameni sfinți și eu nu știam motivul. Acum, un motiv pentru aceasta imi trece prin minte, după cum urmează:

În scopul de a obține uniunea cu Dumnezeu Cel Atotputernic, pentru a fi salvat de pericolele spirituale ale acestei lumi și a câștiga fericirea veșnică, poporul lui Dumnezeu a ales să urmeze două principii: **Primul** este contemplarea morții. Gândindu-ne că atât lumea este tranzitorie, cât și ei înșiși

sunt oaspeti temporari însărcinati cu atribuții, ei lucrează pentru viața veșnică în acest fel.

Al doilea: Prin post, exerciții religioase și ascetism, ei încearcă să înăbușe sufletul comandat de rău și astfel să fie salvat de pericolele sale și de emoțiile oarbe.

Și tu, fratele meu care și-a pierdut starea de sanatate a jumătate din trupul lui! Fără a alege aceasta, ti s-au dat aceste două principii, care sunt scurte și ușoare și aduc fericire. Astfel, starea ființei dvs. vă avertizează mereu despre natura trecătoare a lumii și despre faptul că omul este trecător prin lume. Lumea nu te mai poate îneca, nici nepăsarea a-ti închide ochii. Și cu siguranță, sufletul comandat de rău nu poate înșela cu pofta umile și animalice pe cineva care valorează ca o jumătate de om; acesta este rapid salvat de la încercările sufletului.

Astfel, prin taina credinței în Dumnezeu și supunerea față de El și încrederea în El, un credincios poate beneficia într-un timp scurt de pe urma unei boli grave precum apoplexia, asemănătoare cu dificultățile încercări ale sfinților. O boala grava ca aceasta devine, astfel, extrem de usor de tratat.

AL XXIII-LEA REMEDIU

Bolnav nefericit care este singur și străin! Chiar dacă singurătatea ta și exilul împreună cu boala ta au fost menite a trezi simpatie față de tine în cele mai aspre inimi și a atrage bunătate și compasiune, ar putea fi aceasta un substitut pentru Creatorul Cel Milostiv? Căci El ni se prezintă la începutul tuturor surelor Coranului cu atributele “Cel Milostiv și Îndurător”, și prin stralucirea compasiunii sale face ca toate mamele să își hrăneasca puii cu o tandrețe minunată, și prin manifestarea milei Sale în fiecare primăvară acopera fața pământului cu daruri. Viața veșnică în Paradis, împreună cu toate minunile sale, este doar o manifestare unică a milei Sale. Apoi, cu siguranță relația ta cu El prin credință, prin faptul că recunști existența Sa și-l implori prin limbajul neputinței tale, care rezultă de pe urma bolii și a necazului produs de singurătate în exil, va atrage privirea milei Sale asupra ta, care ia locul a tot și toate. Deoarece El există și privește spre tine, totul există pentru tine. Cei care sunt cu adevărat singuri și în exil sunt cei care nu sunt conectați la El prin credință și supunere, sau care nu atașează o importanță acestei relații.

AL XXIV-LEA REMEDIU

Oh, voi, care aveti grijă de copiii bolnavi nevinovați sau de cei în vârstă, care se aseamănă cu copiii nevinovați! Aveți înaintea voastra o sansa importanta în ceea ce priveste viata de apoi. Asadar, investiti în aceasta sansa entuziasmul și efortul vostru! S-a stabilit de către oameni avizati că bolile copiilor nevinovați constituie un soi de pregătire pentru trupurile lor delicate, un soi de "injecție" și de pregatire de la Cel de Sus, pentru a le permite să reziste în viitor greutatilor acestei lumi; care, în plus față de multe exemple de înțelepciune referitoare la viata lumeasca a copilului, în loc de ispășirea pentru păcatele adultilor, care priveste viața spirituală și este un mijloc de purificare a vietii, bolile sunt asemenea unor injecții care asigura progresul spiritual al copilului în viitor sau în lumea de apoi, și că meritele provenite de pe urma unor astfel de boli sunt trecute în cartea de fapte bune ale părinților, în special ale mamei care, prin misterul compasiunii, pune mai presus sănătatea copilului ei de propria ei sănătate. În ceea ce privește îngrijirea persoanelor în vârstă, s-a stabilit prin intermediul multor naratiuni

valoroase și a numeroase evenimente istorice ca, împreună cu primirea unei recompense uriașe, ca primirea rugăciunilor celor în vârstă și mai ales ale părinților, fericirea inimile lor și aratarea de loialitate acestora conduce la fericire atât în această lume, cât și pe lumea cealaltă. Și s-a stabilit prin intermediul a numeroase evenimente ca un copil norocos, care se supune educației/instrucțiunilor părinților săi în vârstă va fi tratat în mod similar de copiii săi, dar dacă un copil nenorocit își rănește părinții, el va fi pedepsit prin intermediul multor dezastre în această lume și în Viața de Apoi. Da, Islamul ne cere să avem grijă nu numai de rudele care sunt în vârstă sau de cei nevinovați, ci totodată de credincioșii în vârstă, în cazul în care îi întâlnim - prin taina adevăratei frății întru credință - și ca noi să facem cele mai bune fapte pentru venerabilii bolnavi în vârstă în cazul în care aceștia au nevoie de acest lucru.

AL XXV-LEA REMEDIU

Frății mei bolnavi! Dacă doriți cel mai benefic și cu adevărat plăcut remediu sacru, consolidați-vă și dezvoltati-vă credința! Cu alte cuvinte, faceți uz de credință, de acea vindecare sacra și

de medicamentul care izvoraste din credința prin pocăință și cautarea iertării, precum și din cele cinci rugăciuni zilnice și din închinare.

Tu, desi posezi o fiinta imateriala bolnava, la fel de mare ca lumea, datorita iubirii față de această lume și a atașamentului față de ea, esti asemenea celor nepăsători. Am dovedit în multe părți ale Risale-i Nur faptul ca credința vindecă deindată fiinta ta imateriala, care este zdrobita și afectată de loviturile mortii si ale separarii, și o salvează de la răni și o vindeca cu adevărat. Insa voi intrerupe discuția aici, astfel încât să nu te obosesc. În ceea ce privește medicamentul credinței, el isi arată efectul atunci când iti efectuezi obligațiile religioase în măsura în care acest lucru este posibil. Nepasarea, viciul, poftele sufletului, și distracțiile ilicite reduc eficacitatea sa. Boala risipește nepasarea, taie apetitul, este un obstacol în calea plăcerilor ilicite, asa ca profita de ea. Fa uz de medicamentele sacre și de luminile credinței prin pocăință și cerand iertare, prin rugăciuni și implorare.

Fie ca Atotputernicul Dumnezeu să vă readucă sănătatea și sa faca din bolile voastre o ispășire pentru păcatele voastre. Amin. Amin. Amin.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنَّ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوبِ وَ
دَوَائِهَا وَ عَافِيَةِ الْأَبْدَانِ وَ شِفَائِهَا وَ نُورِ
الْأَبْصَارِ وَ ضِيَائِهَا وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ وَ سَلِّمْ

“Și ei spun: Toată lauda fie pentru Dumnezeu, care ne-a condus la aceasta; nu am fi putut niciodată găsi calea cea dreaptă dacă nu ar fi existat îndrumarea lui Dumnezeu; într-adevăr, Solii Susținătorului nostru au propovăduit adevărul.” (07:43)

“Slavă Ție! Nu dispunem de alta cunoaștere în afara celei pe care Tu ne-ai adus-o; într-adevăr, Tu esti Atot-Cunoscătorul, Atot-Înțeleptul.” (02:32)

O, Doamne! Fie binecuvântat stăpânul nostru Muhammad, medicamentul pentru inimile noastre și remediul acestora, buna sănătate a corpurilor noastre și vindecarea lor, lumina ochilor noștri și strălucirea lor, Familia și Tovarășii săi, și pacea sa coboare asupra lor.

Scrisoarea a XVII-a

[Completare la al douăzeci și cincilea Flash]

Scrisoare de condoleanțe La moartea unui copil

بِاسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

În Numele Lui, fie ca El să fie glorificat!

"Nu exista nimic cu exceptia glorificarii Sale cu slava." (17:44)

Dragul meu frate intru viata de apoi, Hafiz
Halid Efendi!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

"În numele lui Dumnezeu, Cel Milostiv si Indurador!"

*"Dă o veste bună pacientului, * Cei care atunci când sunt afectati de nenorociri spun: Lui Dumnezeu noi ii aparținem și la El este întoarcerea noastră." (2:155-6)*

Fratele meu, moartea copilului tau m-a întristat, dar, **الْحُكْمُ لِلَّهِ** "porunca este a lui Dumnezeu" (40:12), a ingenunchea în fața ordinului divinitatii și a ne supune hotararii divinitatii sunt mărci ale Islamului. Fie ca Atotputernicul Dumnezeu să-ti insuflă toată răbdarea necesara, și fie ca El sa faca din cel decedat un ajutor si un mijlocitor pentru tine în viata de apoi. Voi explica cinci puncte care sunt o veste cu adevărat buna și care ofera o consolare reală pentru tine, și pentru piosii credincioși asemenea tie:

PRIMUL PUNCT: Sensul expresiei, "tineri nemuritori" **وَلَدَانٌ مُّخَلَّدُونَ** (56:17; 76:19) în Coranul Atot-înțelept este acesta: prin această sintagma, versetul indică și transmite o veste buna cu privire la faptul că aceia dintre copiii credincioșilor care mor înainte de a ajunge la maturitate vor rămâne în mod perpetuu copii eterni, adorabili într-o formă demna de Paradis; ei vor fi o sursă veșnică de fericire, în îmbrățișarea taților și a mamelor lor, care merg în Paradis; și se vor asigura că părinții lor primesc cele mai dulci dintre plăceri, dragostea si mangaierile copiilor; și că toate lucrurile plăcute vor fi găsite în Paradis; iar cei

care spun că, din moment ce Paradisul nu este un loc pentru reproducere, acolo va exista nici o iubire sau mangaiere de copil, gresesc; iar câștigarea a milioane de ani de iubire și mangaiere pură, fără durere din partea copiilor eterni, în locul a zece ani scurți sau aproximativ de iubire, amestecați cu durerile acestei lumi, este o sursă de mare bucurie pentru credincioși.

AL DOILEA PUNCT: Odată, pe când un bărbat se afla în închisoare, i-a fost trimis unul dintre copiii lui adorați. Nefericitul întemnițat a suferit atât pentru propriile sale suferințe, și din moment ce nu putea să-și facă copilul fericit, a suferit, totodată pentru durerea lui. Apoi, judecătorul plin de compasiune a trimis pe cineva la el cu un mesaj care spunea: "Desigur, copilul este al tău, dar el este supusul meu și unul dintre oamenii mei. Am să-l duc într-un palat minunat și voi avea grijă de el acolo." Omul a plâns de prea multă suferință. El a spus: "Nu îți voi da copilul meu, el este singura mea mangaiere!". Prietenii i-au zis: "Durerea ta este fără sens. Dacă este copilul cel pe care îl deplângi, el va merge într-un palat imens, fericit, în loc să stea în această temniță murdară, nenorocită.

Dacă îți pare rău pentru tine și îți urmărești propriile tale interese, vei suferi multa mahnire și durere gândindu-te la dificultățile copilului dacă el rămâne aici, în plus față de unicul beneficiu indoielnic și temporar primit. Dacă el va merge acolo, acesta va fi un avantaj infinit mai mare pentru tine, pentru că va atrage mila regelui și va fi un mijlocitor pentru tine. Regele va dori ca tu să-l vezi, și el nu va fi sigur să-ți trimită la închisoare, așa că te va elibera, te va chema la palat, și îți va permite să te întâlnești cu copilul acolo. Dar cu condiția să ai încredere în rege și să îi te supui!”

Fratele meu drag, fă această paralelă, trebuie să te gândești la ceea ce urmează, tot așa cum ar trebui să o facă alți credincioși în cazul în care copiii lor mor: copilul era nevinovat și Creatorul său este Plin de compasiune și Generos. El l-a luat la harul Său desăvârșit și mila Sa, în loc să-l supună educației și compasiunii mele imperfecte. El a fost eliberat de Dumnezeu din închisoarea cumplită, dezastruoasă, dificilă a acestei lumi și a fost trimis la grădinile Paradisului. Câtă fericire pentru copil! Dacă ar fi rămas pe această lume, cine știe cum ar fi crescut. Prin

urmare, eu nu simt milă de el, eu știu ca el este norocos. Acolo rămân propriile mele beneficii, și nu mă plang în legătură cu ele, și eu nu sunt trist și nu îmi pare rău. Căci, dacă ar fi rămas pe lume, el ar fi avut parte de zece ani de dragoste temporara de copil amestecata cu durere. Apoi, dacă ar fi fost drept și dacă acesta ar fi fost capabil în materie de lucruri lumești, poate că m-ar fi ajutat. Dar prin moarte, el a devenit un fel de mijlocitor care imi va câștiga 10 milioane ani de dragoste de copil în Paradisul etern și fericire veșnică. Cu certitudine, o persoană care pierde un beneficiu îndoielnic, imediat și câștiga o mie de beneficii certe, amânate, nu plânge și nu se lamenteaza, nici nu isi striga disperarea.

AL TREILEA PUNCT: Copilul care a murit a fost creatia, avutia, slujitorul, și prin toata fiinta sa opera Creatorului Celui Milostiv; el i-a aparținut Acestuia și a fost un prieten al părinților săi, aflat temporar sub supravegherea acestora. Creatorul a făcut din părinți slujitorii copilului. În schimbul serviciilor lor, El le-a oferit o compasiune placuta ca rasplata/leafa imediata. Acum, dacă în mila și înțelepciunea sa, Creatorul Cel Milostiv, care deține nouă

sute nouăzeci și nouă de parti ale copilului din o mie, iti rapește copilul și pune capăt serviciul tau, a striga de durere și disperare in baza unei singure parti aparente detinuta de tine în fața adevăratului proprietar a celor o mie de parti într-un mod care seamana a plângere/ reclamatie, nu se potrivește unui credincios; se potrivește mai degrabă oamenilor superficiali și dezinformati.

AL PATRULEA PUNCT: Dacă lumea ar fi fost veșnică, omul ar fi trait veșnic, și separarea ar fi fost fără de sfârșit, vaietul durerii apasatoare și disperarea ar fi avut un sens. Dar din moment ce această lume este o casa de oaspeti, ori de câte ori copilul mort pleaca de langa noi, stim ca noi, la randul nostru, il vom urma. Mai mult decât atât, el nu este singurul care va muri; acest parcurs este o autostrada generală. Și, din moment ce separarea nu este pentru totdeauna, te vei întâlni cu el în viitor, atât pe Tărâmul Intermediar, cât și în Viața de Apoi. Omul ar trebui să spună: *اَلْحُكْمُ لِلّٰهِ* "Porunca este de la Dumnezeu." El i-a dat viața și tot El l-a luat, și: "Dumnezeu fie laudat in toate circumstanțele," și sa adreseze mulțumiri cu răbdare.

AL CINCILEA PUNCT: Compasiunea, una dintre cele mai subtile, frumoase, plăcute și dulci manifestări ale milei divine, este un elixir luminos. Ea este mult mai directă decât dragostea pasională; aceasta este un mijloc rapid de unire cu Dumnezeu Cel Atotputernic. Dragostea temporară și dragostea lumească sunt transformate în iubire adevărată și ele ajung la Atotputernicul Dumnezeu numai cu cea mai mare dificultate, dar compasiunea ne conectează inima la El în modalitatea cea mai pură, mai directă - și fără dificultate. Atât tatăl, cât și mama își iubesc copilul mai mult decât orice pe lume. Dacă ei sunt norocoși și sunt credincioși adevărați, atunci când el le este rapit, ei își vor întoarce fețele de la această lume și îl vor găsi pe Dătătorul Cel Adevărat de Milostivire. Ei vor spune: "Lumea aceasta este trecătoare și nu merită ca omul să-și lege inima de ea." Ei devin atașați de locul în care copilul a plecat, iar acest lucru le dobandeste un rang spiritual înalt. Oamenii superficiali și dezinformați sunt lipsiți de fericire și de buna veste care razbate din aceste cinci puncte. Puteți vedea în continuare cât de dureroasă este situația lor: ei își văd unicul copil în chinurile morții, și pentru că își imaginează ca

lumea este veșnică și ca urmare a nepăsării și dezinformării lor, ei presupun ca moartea este non-existentă și separare veșnică. Ei se gândesc la el ca zăcând în pământ în mormântul său, în locul unui pat moale, și din cauza nepăsării sau ratacirii lor, Paradisul milostiv și cerul darnic al Celui Milostiv nu există în mintea lor. Puteți vedea prin comparație mahnirea și durerea disperată de care aceștia suferă. Pe când credința și Islamul spun credinciosului: Creator Cel Milostiv va rapa acest copil al tău supus chinurilor morții din această lume umilă în Paradis. El va face din acesta atât un mijlocitor pentru tine, cât și un copil etern. Nu vă faceți griji, separarea este temporară! Spune:

الْحُكْمُ لِلَّهِ * إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

“Porunca este de la Dumnezeu .” (40:12) “Lui Dumnezeu îi aparținem și la El ne vom întoarce,” (2:156), și suporta aceasta cu răbdare.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Cel Veșnic, El este Cel Veșnic!

Said Nursi

Al doilea flash

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

“În numele lui Dumnezeu, Cel Milostiv, Indurător!”

“Când l-a chemat pe Domnul său zicând: “Cu adevărat răul m-a lovit, și Tu ești Cel Mai Milostiv dintre cei milostivi!” (21:83)

Rugăciunea lui Iov (Ayyub Aleyhisselam) (Pacea fie asupra lui), campionul răbdării, este atât bine testată, cât și eficientă. Bazându-ne pe verset, ar trebui să spunem în rugăciunea noastră,

رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

“Oh, Domnul și Susținătorul meu! Într-adevăr răul m-a smerit, și Tu ești Cel mai Milostiv dintre Milostivi. “

Esența povestii bine-cunoscute a lui Iov (Pacea fie asupra lui), este după cum urmează: În timp ce era chinuit de numeroase răni și

usturimi pentru o lungă perioadă de timp, el si-a amintit de marea răsplată ce urma sa o aiba datorita bolii lui, și a îndurat-o cu cea mai mare răbdare. Dar mai târziu, când viermii generati de rănila lui au pătruns în inima și în limba lui, locul de amintire și cunoaștere a lui Dumnezeu, El s-a temut că datoria sa în ceea ce privește cultul ar avea de suferit, și astfel el a spus în rugăciune, nu de dragul propriului lui confort, ci de dragul închinării lui către Dumnezeu:

“Oh, Doamne! Răul m-a smerit smerit, amintirea mea despre tine cu ajutorul limbii mele și închinarea mea Ție prin intermediul inimii mele va avea de suferit”. Dumnezeu Cel Atotputernic -ia acceptat atunci această implorare pură, sincera, dezinteresata și devotata în modul cel mai miraculos. El i-a daruit lui Iov o perfecta stare de sănătate și a facut sa se arate în el toate tipurile de compasiune.

Acest Flash conține cinci puncte:

PRIMUL PUNCT

Corespunzand rănilor exterioare și bolilor lui Iov (Pacea fie asupra lui), avem boli interioare ale spiritului și ale inimii. Dacă ființa noastră interioară ar urma sa fie intoarsa spre exterior, și ființa noastră exterioara sa fie îndreptata spre interior, noi am apărea mai răniți și mai bolnavi decat Iov. Deoarece fiecare păcat pe care il comitem și fiecare îndoială care pătrunde în mintea noastră cauzeaza rani inimii și spiritului nostru.

Rănilor lui Iov (Pacea fie asupra lui) au fost de natură sa-i amenințe scurta viata lumească, dar rănilor noastre interioare amenință viata noastră veșnică infinit de lungă. Avem nevoie de rugăciunea lui Iov de mii de ori mai mult decât el însuși a făcut-o. La fel ca viermii care au apărut din cauza rănilor sale si au pătruns în inima și in limba lui, tot astfel rănilor pe care păcatul ni le cauzeaza și ispitele și îndoielile care apar din aceste răni - Dumnezeu să ne protejeze! - vor -pătrunde in inima noastră interioară, in sediul credinței, și astfel ne vor răni credința. Penetrand totodata bucuria spirituală a limbii, interpretul credinței, ele conduc la evitarea cu repulsie a amintirii lui Dumnezeu, și reducerea la tăcere a acesteia.

Păcatul, patrunderea sa în inimă, o va înnegri și o va întuneca până când se va stinge lumina credinței. În fiecare păcat există o cale care duce la necredință. Cu excepția cazului în care păcatul este rapid șters căutând iertarea lui Dumnezeu, acesta va crește dintr-un vierme într-un șarpe care ne roade inima.

De exemplu, un om care comite în secret un păcat rușinos se va teme de rușinea care rezultă de aici în cazul în care alții devin conștienți de el. Astfel, existența îngerilor și a ființelor spirituale va fi greu pentru el de îndurat, și îi va lua mult timp să le nege, chiar și taria celui mai mic indiciu.

La fel, cel care comite un păcat mare demn de chinul iadului, va dori non-existența iadului din toată inima, și ori de câte ori aude de amenințarea focului iadului, va îndrăzni să-l nege în baza fortei unei ușoare indicații și îndoieli, exceptând cazul când recurge la protecția scutului pocăinței și caută iertare. De asemenea, o persoană care nu face rugăciunea obligatorie și nu se achită de datoria închinării va fi lovită de necaz, tot astfel cum el s-ar întâmpla în caz de neglijare a unei datorii minore față de un conducător

marunt. Astfel, lenea sa în indeplinirea obligației, în ciuda comenzilor repetate ale Suveranului Pre-Eternității, îl va pune în primejdie în mare măsură, și din cauza problemelor/necazurilor respective va dori și-și va spune: “O, dacă nu ar fi existat o astfel de obligație de închinare!” La rândul său, din această dorință se va naste o dorință de a-l nega pe Dumnezeu, și ea va deveni evidenta.

Dacă unele îndoieli cu privire la existența Ființei Divine ajung până la inima lui, el va fi înclinat să le îmbrățișeze ca pe o dovadă concludentă. O mare poarta de distrugere va fi deschisa în fața lui. Mizerabilul nu știe că deși el este predispus prin refuz unor probleme ușoare care privesc îndatorirea sa în ceea ce privește închinarea, el s-a făcut, prin același refuz, ținta a milioane de probleme, care sunt cu mult mai mari. Fugind de muscatura unui țânțar, el spune “bun venit” muscaturii de sarpe. Există multe alte exemple, care pot fi înțelese cu referire la acestea trei, astfel că sensul,

بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ

“Ba mai mult, inimile lor sunt pătate.” (83:14)

AL DOILEA PUNCT

Așa cum a fost explicat cu privire la înțelesul determinării divine, cunoscut sub numele de destin, în Cuvantul Al Douăzeci și Șaselea, oamenii nu au dreptul să se plângă în caz de dezastre și de boli pentru următoarele trei motive:

Primul motiv: Dumnezeu Cel Preaînalt a facut din haina organismului cu care El a îmbrăcat omul o manifestare a artei sale. El a făcut ca omul să fie un model pe care El aplica tăieturi, ornamente, modifică și schimbă îmbrăcămintea corpului, afișand astfel manifestarea diferitelor sale nume. Așa cum numele de "Vindecătorul" face necesară existența bolii, la fel numele "Datatorul" presupune că foamea ar trebui să existe. Și așa mai departe. Domnul Tuturor Intinsurilor dispune de Stăpânirea Sa în modul în care El dorește.

Al doilea motiv: Prin intermediul dezastrelor și al bolilor, viața este rafinată, perfecționată, consolidată și avansată; dă rezultate, atinge perfecțiunea și își împlinește propriul scop. Viața trăită în monotonie pe canapeaua ușurintei și confortului nu

seamănă atât de mult cu binele pur, care este fiinta, ca răul pur, care este non-ființă; aceasta tinde, de fapt, în acea direcție.

Al treilea motiv: Acest tărâm lumesc este domeniul de testare, lăcașul de serviciu divin. Ea nu este loc de placere, recompensa, și răsplată. Considerând, apoi, că este lăcașul de serviciu divin și locul de cult, al bolilor și nenorocirilor - atâta timp cât acestea nu afectează credința și sunt suportate cu răbdare⁷ - ea respectă în totalitate serviciul divin și închinarea, și chiar îl consolidează. Deoarece acestea fac din fiecare oră de închinare echivalentul unei zile, oamenii ar trebui să ofere mulțumiri în loc să se plângă.

Inchinarea constă, de fapt, în două feluri, pozitivă și negativă. Ceea ce se înțelege prin închinare pozitivă este evident. În ceea ce privește închinarea negativă, acest lucru are loc atunci când o persoană afectată de nenorocire sau boală percepe propria sa slăbiciune și neputință, și întorcându-se spre Domnul lui Milostiv, caută refugiu în El, meditează la El, Il implora, și oferă, astfel, o formă pură de cult, pe care nici o ipocrizie nu o poate penetra. Dacă el îndură cu răbdare, se

gandeste la recompensa care însoțeste nenorocirea și oferă mulțumiri, atunci fiecare ora pe care el o petrece va conta ca o zi întreagă petrecută în închinare. Viața lui scurtă devine foarte lungă. Există chiar și cazuri în care un singur minut este considerat a fi egal cu o întreaga zi de închinare.

O dată am fost extrem de nerăbdător din cauza unei boli inspaimantatoare care l-a lovit pe unul dintre frații mei intru viața de apoi, Muhajir Hafiz Ahmed. Dar apoi un avertisment mi-a mangaiat inima: “!Felicită-l”. Fiecare minut petrecut de el este considerat o zi întreagă de închine. El, în orice caz, a îndurat boala cu răbdare și recunoștință.

AL TREILEA PUNCT

Așa cum am arătat într-unul sau două dintre cuvinte, ori de câte ori ne gândim la viața sa din trecut, el va spune în inima sa, sau cu limba sa, fie “Ah!”, fie “Oh!” Aceasta înseamna ca el fie va experimenta regrete, fie va spune “Mulțumesc și Lăudat fie Dumnezeu!”. Regretul este inspirat de durerile care rezultă din încetarea fostelor plăceri și din despartirea de acestea. Pentru ca încetarea plăcerii este o

durere în sine. Uneori, o placere de moment va provoca o durere veșnică. A te gândi la ea va fi ca și când ai întepa o rană, făcând regretul să țâșnească. În ceea ce privește plăcerea spirituală de durată, care izvoraste din încetarea durerilor de moment experimentate în trecut, ea îl inspiră pe om să exclame: "Mulțumesc și Lăudat fie Dumnezeu!" În plus față de această tendință înăscută a omului, dacă el se gândește la recompensa care rezulta din nenorocire și la răsplata care îl așteaptă, în viața de apoi, dacă își dă seama că viața lui scurtă va conta ca o viață lungă din cauza nenorocirilor, atunci în loc de a fi pur și simplu pacient, ar trebui să fie recunoscător. El ar trebui să spună, "Slavă lui Dumnezeu pentru fiecare stare/situație, alta decât necredința și dezinformarea."

De obicei se spune că ghinionul este de lungă durată. Într-adevăr este, dar nu pentru că este supărător și dureror așa cum oamenii își imaginează de obicei, ci mai degrabă pentru că dă rezultate vitale la fel ca o viață lungă.

AL PATRULEA PUNCT

Aşa cum a fost explicat în prima secțiune a Cuvantului al XXI-lea, puterea răbdării dată omului de Dumnezeu Atotputernicul este adecvata pentru fiecare nenorocire, cu excepția cazului când este risipita pe temeri nefondate. Dar prin predominanța iluziei, prin neglijența omului și imaginația acestuia cum ca aceasta viața a lui, tranzitorie, ar fi veșnică, el își risipește puterea rezistenței pe trecut și pe viitor. Rezistența lui nu este egală cu nenorocirile din prezent, și el începe să plângă. Este ca și cum - Doamne ferește! - s-ar plânge de Dumnezeu cel Atotputernic oamenilor. În cea mai nejustificată și chiar nebunească manieră, el se plânge și își demonstrează lipsa de răbdare. Dacă ziua care a trecut este cea în care s-a întâmplat nenorocirea, primejdia este acum departe și numai liniștea a mai rămas; durerea a dispărut și plăcerea provocată de încetarea acesteia a rămas; problema este deja departe, iar recompensa rămâne. Prin urmare, nu ar trebui să ne plângem, ci să mulțumim pentru bucuria aceasta. Omul nu ar trebui să respinga nenorocirea, ci să o iubească. Viața tranzitorie

a trecutului ajunge să fie considerată viață veșnică și binecuvântata din cauza nenorocirii. A ne gândi la durerea trecutului cu fantezie și apoi a ne pierde o parte din răbdare este nebunie. În ceea ce privește zilele care urmează să vină, deoarece acestea nu au sosit încă, a ne gândi acum la boala sau la necazurile ce vor fi suportate în decursul acelor zile și a afișa nerăbdare este de asemenea nebunie. Pentru că a ne spune noua insine "Mâine sau a doua zi imi va fi foame și sete", și a bea apa și a manca pâine în mod constant astăzi este nebunie pură. În mod similar, a ne gândi la posibile nenorociri și boli în viitor, dar în prezent inexistente, a suferi datorita acestora deja, a arăta nerăbdare și a ne oprima fără nici o constrângere este așa o mare prostie că nu merită nici milă și nici compasiune.

Pe scurt, tot astfel cum recunoștința sporește darurile divine, tot la fel plângerea sporește nenorocirea și elimină orice ocazie pentru compasiune.

În timpul Primului Război Mondial, o persoană binecuvântată din Erzurum a fost lovită de o boala teribilă. M-am dus să-l

vizitez și el mi-a spus plângând cu amărăciune: “Nu mi-am putut pune capul pe pernă și dormi timp de o sută de nopți.” Am fost extrem de întristat. Dintr-o dată, un gând mi-a trecut prin mine și i-am spus:

“Frate, cele o sută de zile grele pe care le-ai petrecut sunt acum la fel ca o sută de zile fericite. Nu te gandi la ele și nu te plânge, ci mai degrabă privește înspre ele și fii recunoscător. În ceea ce privește zilele viitoare, deoarece acestea nu au venit încă, încrede-te în Domnul Milostiv și Îndurător. Nu plange înainte de a fi bătut, nu-ți fie frică de nimic, nu da ne-ființei culoarea ființei. Gândește-te la ora actuală; puterea ta de rezistență rabdatoare este suficientă pentru această oră. Nu te comporta ca un comandant înnebunit care așteaptă întărirea aripilor sale drepte printr-o forță inamică ce va dezerta ca să i se alature din stânga, și care apoi începe să-si disperseze forțele în centru la stânga și la dreapta, înainte ca inamicul să i se alature la dreapta. Inamicul îi distruge apoi centrul, rămâne slab, cu o forță minimă. Frate, nu fi ca el. Mobilizează-ti toată puterea pentru ora aceasta, și crede în milostivirea divină, în răsplata în viața de apoi, și cum viața ta scurtă

și trecătoare este transformata într-una lungă și veșnică. În loc să te plângi cu amărăciune, adresează vesele mulțumiri.”

Mult mai ușurat, a spus el, “Lauda și mulțumirile fie aduse lui Dumnezeu, boala mea este acum o zecime din ceea ce a fost înainte.”

AL CINCILEA PUNCT este format din trei aspecte:

Primul aspect: Nenorocirea adevărată și dăunătoare este cea care afectează religia. O persoană ar trebui în orice moment să caute refugiu la Curtea Divină din calea nenorocirilor în materie de religie și să ceară ajutor. Dar nenorocirile care nu afectează religia în realitate nu sunt nenorociri. Unele dintre ele sunt avertismente de la Cel Milostiv. Dacă un pastor aruncă o piatră în oile sale, atunci când traversează o altă pășune, ele or să înțeleagă că piatra este concepută ca un avertisment pentru a le salva de la o acțiune periculoasă; pline de recunoștință, ele se întorc. Asadar există multe nenorociri aparente, care sunt avertismente și preveniri divine, altele care constituie pocăința de păcate; și altele care dizolvă starea

de neglijare specifica omului, care îi amintesc omului despre propria sa neputință și slăbiciune, permitandu-i, astfel, o formă de liniște. În ceea ce privește varietate nenorocirii numita boala, aceasta nu este deloc o nenorocire, așa cum s-a spus deja, ci mai degrabă o favoare de la Dumnezeu și un mijloc de purificare. Există o tradiție care spune: "Așa cum un copac isi da ofranda fructelor sale coapte atunci când este scuturat, tot așa păcatele cad prin scuturarea produsa de febra."

Iov (Pacea fie asupra sa) nu se ruga în implorarea lui pentru confortul sufletului său, ci mai degrabă căutat un tratament în scopul divinatiei, atunci când boala il impiedica sa isi aminteasca de Dumnezeu cu limba sa și sa mediteze la Dumnezeu în inima lui. Noi, de asemenea, trebuie să facem ca intenția noastră primară sa fie, atunci cand il imploram pe Dumnezeu, vindecarea rănilor interioare și spirituale care decurg din păcat.

În ceea ce privește bolile fizice, am putea căuta refugiu de la ele atunci când ele împiedică închinarea noastră. Dar noi ar trebui să cautam refugiu într-o manieră umilă și modesta, nu protestand și într-un stil

plângăreț. Dacă îl acceptăm pe Dumnezeu ca Domnul și Susținătorul nostru, atunci trebuie să acceptăm totodata tot ceea ce El ne dă în calitate de Domn al nostru. A ofta și a ne plânge într-un mod care implică obiecții față de determinarea și hotărârea divină este un fel de critica adusă determinării divine, o acuzatie formulată împotriva compasiunii lui Dumnezeu.

Cel care critică determinarea divină își lovește capul pe nicovală și si-l rupe. Oricine acuză și se îndoiește de mila lui Dumnezeu va fi în mod inevitabil lipsit de ea.

A utiliza o mână ruptă în scop de răzbunare va provoca doar daune în continuare mâinii respective. Tot astfel, un om care, lovit de nenorocire, răspunde la aceasta adresând proteste, plângându-se și dând dovada de anxietate, își multiplica nenorocirea.

Al doilea aspect: Nenorocirile fizice cresc atunci când acestea sunt considerate a fi mari, și se micșora atunci când acestea sunt considerate a fi mici. De exemplu, un vis intră în mintea noastră pe timp de noapte. În cazul în care îi acordăm atenție, el crește și se dezvoltă; dacă nu facem acest lucru, el

dispare. La fel, dacă se încearcă pentru a alunga un roi de albine care ne ataca, ele vor deveni mai agresive, iar în cazul în care nu le acordăm nici o atenție, ele se vor dispersa. Astfel, în cazul în care o persoana considera nenorocirile fizice ca fiind la fel de mari și le dă importanță, ele vor crește, și din cauza anxietatii vor trece din corp și vor prinde radacini în inimă. Rezultatul va fi apoi o boală interioara de care se fixeaza nenorocirea exterioara pentru a se perpetua. Dar dacă anxietatea este eliminata prin mulțumire/ acceptare a hotararii divine și prin încredere în Dumnezeu, nenorocirea fizica va scădea treptat, se va usca si va dispărea, la fel ca un arbore ale cărui rădăcini au fost retezate. Odată am compus următoarele versete cu scopul de a descrie acest adevăr:

Nu plange din cauza nenorocirii, Oh, nenorocitul, vino si ai încredere în Dumnezeu! Pentru ca trebuie sa știi că plansul tau iti multiplica nenorocirea și aceasta este o mare greseala. Găseste-l pe Expeditorul nenorocirii, și afla că este vorba de un cadou ascuns în cadou, și o plăcere. Deci, lasa plansul si adreseaza mulțumiri; asemenea

privighetoarii, zâmbeste prin intermediul lacrimilor tale!

Dacă nu îl găsești pe, afla că lumea este întreaga durere în durere, efemeritate și pierdere. Asadar, de ce să plângi pentru o nenorocire mică, în timp ce asupra ta planează o lume de durere? Vino, încrede-te în Dumnezeu!

Încrede-te în Dumnezeu! Râzi în față nenorocirii; aceasta va râde la randul ei.

Pe măsura ce rade, se va diminua; ea va fi schimbată și transformată. Dacă în lupta cu o singură mână un om îi zâmbește unui inamic teribil, dușmănia lui se va schimba în dorința de conciliere; ostilitatea sa va deveni o simplă glumă, se va micșora și va dispărea. Dacă un om își înfruntă nenorocirea încrezându-se în Dumnezeu, rezultatul va fi similar.

Al treilea aspect: Fiecare epocă prezintă caracteristicile sale speciale. În această epocă a neglijării, nenorocirea și-a schimbat forma. În anumite epoci și pentru anumite persoane, nenorocirea nu este în realitate nenorocire, ci mai degrabă o favoare divină. Deoarece îi consider pe cei care suferă de boala în epoca actuală norocoși - cu condiția ca boala lor să

nu le afecteze religia - nu imi trece prin minte să ma opun bolii și nenorocirii, si nici să simt milă pentru cei nenorociți. Ori de câte ori am întâlni tineri întristați datorita nenorocirilor lor, mi s-a parut că ei sunt mult mai preocupati de atribuțiile lor religioase și de viața de apoi decat colegii lor. Din aceasta deduc că boala nu constituie o nenorocire pentru astfel de oameni, ci mai degrabă o recompensă de la Dumnezeu. Este adevărat că boala le provoacă suferință în viața lor scurtă, tranzitorie și lumească, dar ea este benefica pentru viața veșnică. Ea trebuie să fie privita ca un fel de cult/adoratie divina. Dacă ar fi fost sănătoși, ei ar fi fost în imposibilitatea de a-si menține starea de care s-au bucurat în timp ce erau bolnavi și s-ar pierde pe sine, ca urmare a entuziasmului tineretii si a naturii imprastiate a vârstei.

CONCLUZIE

Dumnezeu Cel Atotputernic, în scopul de a-și arata puterea și mila nelimitate, a făcut inerente ființei umane neputința infinită și dorința nelimitată. În continuare, pentru a-și expune broderiile interminabile ale numelor Sale, El a creat omul ca o mașină capabilă a primi soiuri nelimitate de durere, precum și infinite varietăți de plăcere. În cadrul mașinării umane există sute de instrumente, fiecare dintre ele experimentând diferite dureri și plăceri, diferite îndatoriri și recompense. Pur și simplu toate numele sale divine se manifestă în macroanthropos, care este lumea/macrocosmosul, și totodată în microcosmos, care este omul. Aspectele benefice, cum ar fi starea bună de sănătate, bunăstarea și plăcerile fac ca omul să mulțumească și să someze mașinaria umană să își îndeplinească funcțiile în multe privințe, și astfel omul devine o fabrică producătoare de multumiri.

În mod similar, prin intermediul nenorocirilor, al bolilor și durerii, precum și al altor evenimente neprevăzute care mișcă

angrenajul, celelalte roți ale mașinării umane sunt puse în mișcare și încep să se învârtă.

Mina slăbiciunii, neputinței și sărăcia inerenta naturii umane sunt făcute să funcționeze. Ele induc în om o stare în care el caută refugiu și ajutor nu numai cu o singură limbă, ci și cu limba fiecăruia dintre membrii săi. Astfel, prin intermediul situațiilor neprevăzute, omul devine un condei în mișcare alcatuit din mii de condeie diferite. El înscrie cursul desemnat al existenței sale pe pagina vieții sale sau pe Tablita Lumii Similitudinilor; el asează o declarație a numelor divine; și devine el însuși o odă pentru slava lui Dumnezeu, îndeplinindu-și astfel sarcinile care revin naturii sale.

A treia completare la
Scrisoarea A Douăzeci și Șaptea

SERVICIUL CEL MAI VALOROS PENTRU VIATA

[Scrisoare scrisă unui medic care a simțit o mare dorință pentru tratatele Risale-i Nur și a fost "trezit" la cele spirituale prin studierea acestora.]

Salutări, doctor norocos care si-a diagnosticat propria boală! Dragul meu prieten adevărat!

Trezirea spirituala pe care scrisoarea dumneavoastră entuziasta o indică merită felicitări. Ar trebui să știți că cea mai valoroasă ființa este viata. Si ca cea mai valoroasa dintre indatoriri este sa fim in slujba vieții. Și serviciul cel mai valoros pentru viata sunt eforturile de a transforma viața trecătoare în viața veșnică. În ceea ce privește întreaga valoare și importanța a acestei vieți, aceasta rezidă în aceea ca ea este samânta, sursa și izvorul vieții veșnice. Dar nu în așa fel încât să se limiteze viziunea asupra acestei vieți trecătoare într-un mod care va otrăvi și distruge viața veșnică; este o nebunie sa preferam o lumina stralucitoare de moment unui soare etern.

Din punct de vedere al adevărului, cei care sunt mai bolnavi decât oricine altcineva sunt doctorii materialisti si nepasatori. Daca ei ar primi medicamentul credinței, care este asemenea unui antidot, din farmacia sacra a Coranului, ei si-ar vindeca atât propriile boli, cât și rănila omenirii. Cu voia lui Dumnezeu, trezirea dvs. vă va bandaja rănila și va pregati, de asemenea, un medicament pentru bolile altor medici.

De asemenea, trebuie să știți că, uneori, consolarea unei persoane bolnave, desperate și fără speranță este mai benefica decât o mie de medicamente. Dar un medic scufundat în mlaștina Naturii adauga doar un alt strat de întuneric disperarii grave a unei astfel de persoane bolnave si nefericite. Cu voia lui Dumnezeu, această trezire a dvs. va face din dvs. un doctor care reprezinta un mijloc de consolare și un distribuitor de lumină pentru toti acei oameni nefericiți.

Ar trebui să știți că viața este scurtă și lucrarea ce trebuie făcuta multa. Mă întreb, daca asemenea mie, v-ar fi fost inspectat capul, cât de multe lucruri nenecesare, inutile, neimportante, lipsite de viață asemenea

marilor grămezi de lână uscata, s-ar fi găsit printre cunoștințele dumneavoastră. Pentru ca eu mi-am inspectat capul și am găsit multe lucruri inutile. Și astfel, este necesar să se caute o modalitate de a face din informațiile științifice și cunoștințele de filozofie un lucru util, luminos și spiritual. De asemenea, ar trebui să cereti Atotputernicului Dumnezeu o trezire, astfel încât sa puteti transforma gândirea dvs. în gândire de dragul Atotînțeleptului și Gloriosului; astfel încât să puteți da foc lemnului acela uscat și sa producati iluminare, iar cunoștințele dvs. științifice inutile sa poata deveni cunoștințe valoroase despre Dumnezeu.

Mai mult, deoarece cuvintele sunt în măsură să se adreseze conștiinței dvs., fiecare dintre cuvintele acestora este o scrisoare pentru dvs. nu de la mine insumi, ci de la mine ca vestitor al Coranului. Și să presupunem că fiecare dintre ele este o rețetă din farmacia sacra a Coranului. Și în lipsa mea, prin ele se deschide o sferă de companie și conversație ca și cum aș fi fost de față.

Bediuzzaman Said Nursi

CUPRINS

Douăzeci și cinci de remedii 5

În acest Flash, vom descrie pe scurt douăzeci și cinci de remedii care pot oferi adevărata consolare și un remediu benefic pentru cei bolnavi și pentru cei loviți de dezastru, care formează o zecime din omenire.

Scrisoare de condoleanțe 55

La moartea unui copil

Voi explica cinci puncte care sunt o veste cu adevărat bună și care ofera o consolare reală pentru tine, și pentru piosii credincioși asemenea tie.

Rugăciunea lui Iov (Ayyub Aleyhisselam) (Pacea fie asupra lui) 63

Serviciul cel mai valoros pentru viața 83

